

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 11XCdo/240/2016
Identifikačné číslo spisu: 6812206754
Dátum vydania rozhodnutia: 19.10.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:6812206754.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 6 C 345/2012, o dovolaniach žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 8. decembra 2015, sp. zn. 1 Co 217/2015, a uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 8. decembra 2015, sp. zn. 1 Co 219/2015, takto

rozhodol:

- I. Návrh žalobkyne na prerušenie dovolacieho konania zamieta.
- II. Dovolanie žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 8. decembra 2015, sp. zn. 1 Co 217/2015, odmieta.
- III. Dovolanie žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 8. decembra 2015, sp. zn. 1 Co 219/2015, odmieta.
- IV. Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Revúca (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením z 2. mája 2013, č. k. 6 C 345/2012 - 33, uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti vo výške 66 Eur podľa položky 17a Sadzobníka súdnych poplatkov (ďalej len „Sadzobník“), ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“). Uznesením z 12. februára 2015, č. k. 6 C 345/2012 - 85, uložil súd prvej inštancie žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie vo výške 20 Eur podľa položky 7a Sadzobníka, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb.

2. O odvolaniach žalobkyne proti obom uvedeným rozhodnutiam súdu prvej inštancie Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“) uzneseniami z 8. decembra 2015, sp. zn. 1 Co 217/2015, a sp. zn. 1 Co 219/2015, rozhodol tak, že napadnuté uznesenia súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne. V odôvodnení rozhodnutia, ktorým potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o vyrubení súdneho poplatku za vznesenie námietky zaujatosti, uviedol, že žalobkyňa vznesla námietku zaujatosti voči

všetkým sudcom súdu prvej inštancie. Následný postup súdu prvej inštancie pri vyrubení súdneho poplatku za námietku zaujatosti označil za správny. Dodal, že vecné oslobodenie občianskeho súdneho konania od súdneho poplatku podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. k) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení účinnom do 30. septembra 2012 (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb. v znení účinnom do 30. septembra 2012“) sa nevzťahuje aj na súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti podľa položky 17a Sadzobníka. Rozhodnutie, ktorým potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o vyrubení súdneho poplatku za podané odvolanie, odvolací súd odôvodnil tým, že podaním odvolania vznikla žalobkyni poplatková povinnosť v súlade s ustanovením § 2 ods. 4, ustanovením § 5 ods. 1 písm. a/ a ustanovením § 6 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. Nestotožnil sa s argumentáciou žalobkyne, že v danom prípade je konanie vecne oslobodené od súdneho poplatku podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. k/ zákona č. 71/1992 Zb. v znení účinnom do 30. septembra 2012. Uviedol, že poplatkový úkon bol navrhnutý po 30. septembri 2012, kedy sa naň vecné oslobodenie už nevzťahovalo.

3. Proti uvedeným rozhodnutiam odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolania. Rozhodnutia odvolacieho súdu označila za prekvapivé a priečiace sa zákonu. Dovolanie vo vzťahu k súdnemu poplatku za vznesenie námietky zaujatosti odôvodnila dovolacím dôvodom uvedeným v ustanovení § 241 ods. 2 písm. a/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), ktorý konkretizovala vadami konania podľa ustanovení § 237 písm. e/, f/ a g/ O. s. p. (t. j. že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, že rozhodoval vylúčený sudca a že súd bol nesprávne obsadený). Žiadala preto rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť a zároveň navrhla odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ako aj prerušiť konanie a predložiť návrh na vyslovenie nesúlady položky 17a Sadzobníka s článkami Ústavy Slovenskej republiky Ústavnému súdu Slovenskej republiky. Vo vzťahu k súdnemu poplatku za odvolanie argumentovala tým, že postupom súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom (ustanovenie § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s ustanovením § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.), keď jej bola uložená poplatková povinnosť v prípade, v ktorom ju nemala. Žiadala preto rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o dovolaní [ustanovenie § 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)] po zistení, že dovolania podala včas strana sporu zastúpená zamestnankyňou, ktorá za ňu koná (ustanovenie § 429 ods. 2 písm. b/ C. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (ustanovenie § 443 C. s. p.) preskúmal veci a dospel k záveru, že obe dovolania žalobkyne je potrebné odmietnuť, pretože smerujú proti rozhodnutiam, proti ktorým nie sú dovolania prípustné (ustanovenie § 447 písm. c/ C. s. p.).

5. Vzhľadom k tomu, že obe dovolania boli podané pred 1. júlom 2016, t.j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C. s. p. (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované) a podmienky prípustnosti dovolaní posúdil podľa právneho stavu účinného ku dňu podania dovolaní, teda podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku.

6. V danom prípade ide o dovolania podané v obdobných veciach, aké už boli v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skorších dovolaní tej istej dovolateľky. Ohľadom dovolania žalobkyne proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o vyrubení súdneho poplatku vo výške 66 Eur za vznesenie námietky zaujatosti, išlo o konania vedené na dovolacom súde pod sp. zn. 6 Cdo 291/2013, 6 Cdo 417/2013, 6 Cdo 120/2014, 6 Cdo 281/2014, 6 Cdo 301/2014, 6 Cdo 304/2014, 1 Cdo 122/2014, 3 Cdo 310/2014, 3 Cdo 534/2014, 4 Cdo 132/2014, 4 Cdo 229/2014, 5 Cdo 295/2014, 5 Cdo 311/2014, a vo vzťahu k dovolaniu žalobkyne proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o vyrubení súdneho poplatku vo výške 20 Eur za podané odvolanie, išlo o konania vedené na dovolacom súde pod sp. zn. 6 Cdo 221/2014, 6 Cdo 219/2014, 6 Cdo 236/2014, 6 Cdo 295/2014, 6 Cdo 253/2014, 6 Cdo 278/2014, 3 Cdo 428/2014, 5

Cdo 301/2014, 5 Cdo 390/2014, 5 Cdo 365/2014, 7 Cdo 398/2014, 7 Cdo 466/2014, 8 Cdo 265/2014.

7. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k návrhu na prerušenie dovolacieho konania ako aj vo vzťahu k odmietnutiam dovolaní), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle ustanovenia § 452 ods. 1 C. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

8. So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 8. decembra 2015, sp. zn. 1 Co 217/2015, ako aj dovolanie žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 8. decembra 2015, sp. zn. 1 Co 219/2015, podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p. ako neprípustné odmietol.

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil ani splnenie predpokladov na odloženie vykonateľnosti napadnutého uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici z 8. decembra 2015, sp. zn. 1 Co 217/2015, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o vyrubení súdneho poplatku vo výške 66 Eur za vznesenie námietky zaujatosti, v zmysle ustanovenia § 444 ods. 1 C. s. p. a v súlade s ustálenou praxou dovolacieho súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

10. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd v zmysle ustanovenia § 451 ods. 3 veta druhá C. s. p. neodôvodňuje. O výške náhrady trov konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie (ustanovenie § 262 ods. 2 C. s. p.).

11. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.